

data 15 de gener de 1974, que passa a tenir el següent redactat:

“c) Durant els períodes de descans per maternitat o adopció amb atur de treball, d'acord amb el que disposa la Llei de regulació dels períodes de descans per maternitat o per adopció dels treballadors assalariats.”

Article 5

Es modifica l'article 27 del Reglament Laboral que passa a tenir el següent redactat:

“Article 27. El període de descans amb atur de treball per maternitat o per adopció es regirà d'acord amb el que disposa la Llei de regulació dels períodes de descans per maternitat o per adopció dels treballadors assalariats.”

Disposició addicional única

Reglamentàriament el Govern establirà la forma i els terminis en què s'hauran de notificar a la Caixa Andorrana de Seguretat Social i a les empreses on treballen, els períodes de descans tant per maternitat biològica com per l'adopció.”

Disposició derogatòria

Queden derogades totes les disposicions contràries al que estableix aquesta Llei.

Disposició final

Aquesta Llei entrarà en vigor el dia de la seva publicació al BOPA.

Casa de la Vall, 22 de juny del 2000

Francesc Areny Casal
Síndic General

Nosaltres els coprínceps la sancionem i promulguem i n'ordenem la publicació en el Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Jacques Chirac
President de la
República Francesa
Copríncep d'Andorra

Joan Martí Alanís
Bisbe d'Urgell
Copríncep d'Andorra

Llei d'ordenació del sector dels gasos combustibles

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 22 de juny del 2000 ha aprovat la següent:

Llei d'ordenació del sector dels gasos combustibles

Exposició de motius

La gasificació d'Andorra va iniciar-se fa uns trenta anys i va sofrir una davallada durant els anys 80, amb un nou i important increment els darrers cinc anys i molt especialment pel que fa a la gasificació amb xarxa. Això ha estat possible per l'alt grau de gasificació dels països veïns, motivats per la construcció d'importants gasoductes de transports i una xarxa de distribució que arriba als contraforts dels Pirineus.

L'energia que prové dels gasos combustibles s'ha manifestat cada vegada més com una energia capaç de substituir la producció de calor dels combustibles líquids, i disminueix l'impacte ambiental que genera la seva combustió.

D'altra banda, el transport i el subministrament dels gasos combustibles requereixen unes condicions especials, tant pel que fa a les reserves estratègiques com als nivells mínims de seguretat de què han de disposar.

La necessitat de planificar el sector dels gasos combustibles és òbvia per una pluralitat de raons: la garantia de les necessitats de subministrament actuals i futures del país, el nivell de seguretat en la seva utilització, la garantia de prestació d'un servei en condicions òptimes a tots els usuaris, la millora de l'eficiència i del rendiment de les instal·lacions, i la protecció del medi ambient són les més importants.

D'altra banda, el caràcter estratègic de la importació i l'emmagatzematge primari i la mateixa distribució del gas en xarxes nacionals i/o parroquials, resulta igualment obvi, ja que en depèn la garantia del subministrament als usuaris. L'esmentat caràcter estratègic, unit a la petita dimensió geogràfica del Principat i a la magnitud igualment petita, en ter-

mes relatiu, del consum, porten necessàriament a dissenyar un sistema de gestió unificada d'aquells serveis, sota la responsabilitat directa de l'Administració general.

Aquesta Llei té per finalitat assentar les bases de l'ordenació del servei de gas del Principat, en el seu triple vessant de la importació, l'emmagatzematge i la distribució. Així, el títol I comença per afirmar el caràcter de servei públic del subministrament dels gasos combustibles, la seva definició i les exempcions i atribueix al Govern la competència per a la seva planificació i ordenació. Tot seguit estableix com ha de ser gestionat el servei de distribució i el subministrament de la xarxa bàsica de gasificació nacional, diferenciant-lo d'aquells altres serveis no inclosos en la xarxa. I finalment es determina la garantia dels subministraments als usuaris.

El títol II es destina específicament al règim de la distribució. Aquí, sense entrar en distincions respecte de la forma de gestió del servei, s'estableixen els drets i els deures, tant dels distribuïdors com dels usuaris. La Llei estableix també els grans principis quant a les condicions de la prestació del servei, sense entrar, però, en la regulació tècnica concreta que, per la seva natura, és matèria pròpia de reglament, i ha de ser desenvolupada pel Govern.

El títol III regula el procediment d'ocupació del domini públic i l'expropiació forçosa necessària per assegurar l'abastament del gas als diversos usuaris i consumidors, quan aquest subministrament es realitza mitjançant la xarxa bàsica pública.

El títol IV regula les condicions de seguretat que han d'observar les instal·lacions, els equipaments i els aparells que són utilitzats en la producció, l'emmagatzematge, el transport, l'envasat, la distribució, el subministrament, l'ús o el consum dels gasos combustibles, les prescripcions que han d'observar els reglaments de seguretat específics per a cada modalitat i els procediments d'inspecció i revisió a fi de prevenir i evitar els riscos que poden sobrevenir en les diferents manipulacions dels gasos combustibles.

En el títol V es regulen les infraccions i les sancions que, per la seva natura, han de trobar una definició adequada en el marc de la Llei, sense perjudici que després pugui complementar-se reglamentàriament.

Les disposicions addicionals i transitòries tenen per objecte essencial preveure l'adaptació de la situació actual del sector a les condicions de la Llei. Així mateix, contenen la creació d'un registre d'empreses subministradores, i estableixen un dret d'adquisició preferent per al Govern en les transmissions de la propietat de les empreses concessionàries de la xarxa bàsica.

Títol I. Disposicions generals

Article 1

Abast i finalitat de la Llei

1. Les activitats d'importació, emmagatzematge, envasat, gasificació, distribució, subministrament i consum dels gasos combustibles al territori del Principat d'Andorra es regulen amb caràcter general per aquesta Llei i les disposicions reglamentàries que la despleguen.

2. Als efectes d'aquesta Llei, s'entén com a gasos combustibles els gasos líquids derivats del petroli, d'ara endavant GLP i el gas natural, d'ara endavant GN.

3. La regulació de les activitats esmentades té com a finalitat assegurar l'adequació del subministrament dels gasos combustibles a les necessitats dels consumidors, la seva racionalització, optimització i seguretat, tenint en compte els objectius de política energètica de la planificació del sector del gas.

Article 2

Naturalesa jurídica

Les activitats destinades a la importació, l'emmagatzematge, l'envasat, la gasificació, la distribució i el subministrament dels gasos combustibles constitueixen un servei públic essencial per a la comunitat.

Article 3

Competència

1. Correspon al Consell General:

Ratificar, per Llei, l'atorgament, l'anul·lació, la caducitat i l'extinció de les concessions que tinguin per objecte la prestació del servei de distribució i subministrament de gasos combustibles per mitjà de la xarxa bàsica de gasificació.

2. Correspon al Govern, en els termes establerts en aquesta Llei:

a) La planificació del sistema de gasificació nacional i l'ordenació de les activitats d'importació, exportació, emmagatzematge, envasat, gasificació, distribució, subministrament i consum dels gasos combustibles.

b) Establir la regulació bàsica corresponent a les activitats a què es refereix aquesta Llei.

c) Fixar els tipus i els preus dels subministraments.

d) Establir els requisits mínims de qualitat i de seguretat que han de regir el subministrament de gasos combustibles.

e) Autoritzar les instal·lacions que integren la xarxa bàsica de gasificació, així com aquelles altres instal·lacions a què es refereix aquesta Llei quan el seu aprofitament afecti més d'una parròquia.

f) Autoritzar les empreses subministradores i distribuïdores de gas.

g) Autoritzar les activitats comercials d'importació, venda i revenda de gas.

h) Impartir, en l'àmbit de la seva competència, instruccions relatives a l'ampliació, la millora i l'adaptació de les infraestructures de transport i distribució dels gasos combustibles en garantia d'una adequada qualitat i seguretat en matèria d'energia.

i) Inspeccionar, en l'àmbit de la seva competència, el compliment de les condicions tècniques i, si és el cas, econòmiques, que resultin exigibles.

j) Inspeccionar el compliment del manteniment d'existències mínimes de seguretat de les empreses subministradores que resultin obligades.

k) Sancionar la comissió de les infraccions establertes en aquesta Llei en l'àmbit de la seva competència.

3. Correspon als comuns en l'àmbit de les seves competències:

a) Autoritzar les empreses subministradores i distribuïdores de gasos combustibles.

b) Autoritzar les instal·lacions d'emmagatzematge, envasat, gasificació i distribució de gasos combustibles, quan aquestes es limitin dintre el terme de la parròquia.

4. El Govern pot acordar convenis de col·laboració amb els comuns per aconseguir una gestió més eficaç de les actuacions administratives relacionades amb les instal·lacions a què es refereix aquesta Llei.

5. En el procediment d'elaboració i aprovació dels plans de gasificació que els afectin, es donarà audiència prèvia als comuns durant un termini de vint dies, en els quals podran consultar la documentació i presentar les al·legacions que estimin pertinents.

Article 4

Planificació

La planificació del sistema de gasificació nacional s'estén a tot el territori del Principat d'Andorra i s'efectua de manera conjunta per a totes les activitats, tenint en compte els criteris següents:

a) La seguretat de les persones i dels béns en les activitats d'importació, emmagatzematge, envasat, gasificació, distribució, subministrament i consum de gasos combustibles en qualsevol modalitat.

b) Garantia del subministrament en funció de la previsió de la demanda dels usuaris del sector.

c) Millora de l'eficiència, el rendiment i el desenvolupament tecnològic de les instal·lacions de gas.

d) Protecció dels drets dels usuaris.

e) Establiment de les línies d'actuació en matèria de qualitat, per tal de millorar el servei rebut pels usuaris i l'eficiència i, per aconseguir l'estalvi energètic.

f) Finançament dels costos de les diverses activitats, amb les tarifes de gas.

Article 5

Coordinació amb plans d'ordenació del territori i d'infraestructures viàries

1. La planificació d'instal·lacions de transport de gas i d'emmagatzematge de les reserves estratègiques, així com els criteris generals per als emplaçaments de les instal·lacions de venda dels productes, han de tenir-se en compte en els corresponents instruments d'ordenació del territori, de planificació urbanística o de planificació d'infraestructures viàries segons correspongui, precisant les possibles instal·lacions, qualificant adequadament els terrenys i establint les reserves del sòl necessàries per a la ubicació de les noves instal·lacions i protegint les existents.

2. En els casos que no s'hagi tingut en compte la planificació d'aquestes instal·lacions en els instruments d'ordenació o de planificació descrits en l'apartat anterior, o quan raons justificades d'urgència o d'excepcional interès per al subministrament de gasos combustibles n'aconsellin l'establiment, i sempre que en virtut de l'establert en altres lleis resulti preceptiu un instrument d'ordenació del territori o urbanístic segons el tipus de sòl afectat, caldrà atènyer-se a allò que es disposi en la legislació sobre el règim del sòl que resulti aplicable.

Article 6

Altres autoritzacions

Les autoritzacions, els permisos i les concessions objecte d'aquesta Llei ho han de ser sense perjudici d'aquelles altres autoritzacions que els treballs, les construccions i les instal·lacions necessaris per al seu desenvolupament poguessin necessitar per raons impositives, d'ordenació i urbanisme, de protecció del medi ambient i exigències de la legislació sectorial corresponent o de seguretat per a les persones i els béns.

Article 7

Existències mínimes de seguretat

1. Les empreses subministradores de gasos combustibles en xarxa han de mantenir en tot moment existències mínimes de seguretat dels productes en la quantitat, la forma i la localització geogràfica que el Govern determini per reglament, fins a un màxim de seixanta dies de les seves vendes anuals.

2. Les empreses subministradores i tota aquella empresa que presti serveis de logística de gasos combustibles queden obligades a complir les directrius dictades pel ministeri competent en matèria de gasos combustibles respecte a instal·lacions, manteniment, seguretat, qualitat dels productes i aportació d'informació. Igualment, queden obligades a posar a disposició del Govern els subministraments prioritaris que s'assenyalin per raons d'estratègia o dificultat en l'abastament.

3. Les instal·lacions dels usuaris han d'estar concebudes per garantir una autonomia de subministrament no inferior a trenta dies, en el període de màxima demanda.

Article 8

Xarxa bàsica de gasificació nacional

La importació, l'emmagatzematge, la gasificació i el transport de gasos combustibles integrats en la xarxa bàsica de gasificació nacional es reserven, pel seu caràcter estratègic, a l'Administració general, que podrà explotar-la per mitjà d'un dels sistemes previstos en l'article 9.1 d'aquesta Llei.

Article 9

Distribució i subministrament

1. La prestació del servei públic de distribució i subministrament dels gasos combustibles per xarxa és susceptible de gestió directa per part de l'Administració general, per mitjà d'una entitat parapública o d'una societat pública, o de gestió indirecta en règim de concessió. Quan la prestació del servei es limiti exclusivament dins l'àmbit d'una parròquia serà susceptible de gestió directa per l'Administració comunal en les mateixes condicions que les establertes en aquest punt per l'Administració general. Queden excloses de la xarxa bàsica aquelles instal·lacions de subministrament de gasos combustibles, l'emmagatzematge, el transport i la distribució dels quals es troben situats en la seva totalitat dins de domini privat i no se subministren directament de la xarxa bàsica. Tampoc s'inclouen aquelles instal·lacions que se subministren des d'envasos mòbils, independentment de la seva capacitat.

2. Les empreses concessionàries del sector han de tenir com a objecte exclu-

siu la distribució i el subministrament de gasos combustibles, amb exclusió de qualsevol altre. Han de disposar de la capacitat tècnica i dels mitjans personals, tècnics i econòmics suficients per a la prestació del servei, que es determinaran reglamentàriament, i ajustar-se a les previsions de la planificació del sistema de gasificació nacional.

3. El termini pel qual es fan les concessions del servei de distribució i subministrament de gasos combustibles queda especificat en les lleis que les atorguin.

Article 10

Exportació

L'exportació dels gasos combustibles queda subjecta a l'autorització, que ha de concedir el Govern, després de l'informe previ de l'òrgan que tingui atribuïda la planificació del sistema de gasificació nacional que ha de tenir com a objecte verificar que aquella és compatible amb els objectius de política energètica. En tot cas, només pot concedir-se l'autorització d'exportació a les empreses que importen gasos combustibles.

Article 11

Empreses subministradores

Són empreses subministradores les empreses, siguin de dret públic o de dret privat, que presten el servei públic:

- a) D'importació, emmagatzematge, gasificació i transport de gasos combustibles per xarxa.
- b) D'importació, envasat, emmagatzematge i distribució de gasos combustibles en qualsevol modalitat.

Article 12

Empreses distribuïdores

1. Són empreses distribuïdores les empreses, siguin de dret públic o de dret privat, que prestin el servei públic de revenedors de gasos combustibles en la modalitat d'envasos mòbils, com a delegació de les empreses subministradores.

2. Les empreses subministradores es consideren per elles mateixes com a empreses distribuïdores.

3. Els titulars de les instal·lacions receptors de gasos combustibles per al consum, són responsables que les seves instal·lacions compleixin les condicions

tècniques i de seguretat que reglamentàriament resultin exigibles, així com del seu correcte manteniment.

4. Les empreses distribuïdores que subministren gasos combustibles han d'exigir als titulars de les instal·lacions la documentació acreditativa del compliment de les obligacions anteriors.

Article 13

Autorització de les empreses subministradores i distribuïdores

Els sol·licitants de les autoritzacions per actuar com a empreses subministradores i distribuïdores han d'acreditar el compliment de les condicions següents:

1. La seva capacitat legal, tècnica i econòmicofinancera per a la realització de la seva activitat. El Govern regularà per reglament els requisits necessaris.

2. Garantir el compliment de les obligacions de manteniment d'existències mínimes de seguretat que determina l'article 7 d'aquesta Llei.

3. El compliment a les seves instal·lacions de les condicions tècniques i de seguretat que s'estableixin reglamentàriament.

Article 14

Usuaris

Són usuaris les persones físiques o jurídiques que tenen establert i vigent amb una empresa un contracte de subministrament de gas combustible per a ús propi, anomenat contracte de subministrament.

Article 15

Garantia de subministrament

1. Tots els consumidors tenen dret al subministrament de gasos combustibles, en les condicions previstes en aquesta Llei i en els reglaments i les normes que la desenvolupin.

2. En situacions d'escassetat de subministrament, el Govern, mitjançant decret, podrà adoptar en l'àmbit de la Llei, amb la duració i les excepcions que es determinin, entre altres, alguna o algunes de les mesures següents:

a) Suspensió de les exportacions de gasos combustibles.

b) Limitació d'horaris i dies d'obertura d'instal·lacions per al subministrament de gasos combustibles.

c) Sotmetiment a un règim d'intervenció de les existències mínimes de seguretat.

d) Limitació o assignació dels subministraments a consumidors de tot tipus, així com restriccions en la seva utilització.

e) Intervenció en els preus de venda al públic dels diversos productes.

Article 16

Tarifes

Les tarifes de gas comprenen les diverses classes de subministrament, tant als distribuïdors com als usuaris, són úniques per a tot el territori del Principat i es fixen per decret del Govern.

Títol II. Distribució i subministrament de gasos combustibles

Capítol I. Normes generals

Article 17

Règim d'autorització d'instal·lacions

1. Necessiten l'autorització prèvia del Govern, en els termes previstos en aquesta Llei i les disposicions que la desenvolupin, les instal·lacions següents destinades al subministrament als usuaris de combustibles gasosos:

a) Les plantes de gasificació de gas natural (GN).

b) Les instal·lacions d'emmagatzematge, transport i distribució de gas natural (GN).

c) L'emmagatzematge i la distribució de gas natural (GN).

d) L'emmagatzematge i la distribució de gasos líquats del petroli (GLP) i mescles dels gasos i d'aire per al subministrament per xarxa.

e) Les instal·lacions d'envasat de gasos líquats del petroli (GLP).

2. Poden realitzar-se lliurement, sense més requisits que els relatius al compliment de les disposicions tècniques de

seguretat previstes en el títol IV i mediambientals, les instal·lacions d'emmagatzematge, distribució i subministrament de GLP d'un usuari, dels usuaris d'un mateix bloc d'habitatges o d'una urbanització privada, quan les canalitzacions no recorren pel domini públic.

Capítol II. Sistema de gas natural

Article 18

Subjectes que actuen en el sistema

Les activitats destinades al subministrament de gas natural (GN) per canalització s'han de desenvolupar en els règims previstos en l'article 9 d'aquesta Llei.

Article 19

Sistema de gasificació i xarxa bàsica de gas natural

1. El sistema de gasificació comprèn les instal·lacions següents: les incloses en la xarxa bàsica, les xarxes de distribució i altres instal·lacions complementàries.

2. Als efectes establerts en aquesta Llei, la xarxa bàsica de gas natural està integrada per:

a) Els gasoductes de gas natural de pressió màxima de servei superior a 4 bars.

b) Les plantes de regasificació de gas natural líquat.

c) Els emmagatzematges estratègics de gas natural.

d) Les connexions internacionals del sistema de gasificació amb altres sistemes exteriors.

3. Les xarxes de distribució comprenen els gasoductes amb pressió màxima de disseny igual o inferior a 4 bars i aquells altres que, amb independència de la seva pressió màxima de disseny, tinguin com a objecte conduir el gas al consumidor des d'un gasoducte de la xarxa bàsica.

Article 20

Classificació dels consumidors

Als efectes d'adquisició del gas els consumidors es classifiquen en:

a) Consumidors qualificats, que són aquells les instal·lacions dels quals es

tan situades en un mateix emplaçament i tenen en cada moment el consum previst en la disposició addicional setena. Aquests consumidors adquiriran el gas en condicions lliurement pactades.

b) Consumidors no qualificats, que adquiriran el gas en règim de tarifa.

Llevat de pacte exprés en sentit contrari, la transmissió de la propietat del gas s'entendrà produïda en el moment en què tingui sortida del comptador del consumidor.

Article 21

Normes tècniques del sistema

1. El Govern ha d'aprovar la normativa de gestió tècnica del sistema que tindrà com a objecte propiciar el correcte funcionament tècnic del sistema i garantir la continuïtat, qualitat i seguretat del subministrament de gas natural.

2. La normativa de gestió tècnica del sistema ha de regular, com a mínim, els aspectes següents:

a) Els mecanismes per garantir el nivell d'abastament necessari de gas natural del sistema a curt i mitjà termini i el manteniment de les existències mínimes de seguretat.

b) Els procediments de coordinació que garanteixin l'explotació correcta i el manteniment de les instal·lacions de gasificació, emmagatzematge i transport, d'acord amb els criteris de fiabilitat i seguretat necessaris, amb la previsió específica dels plans d'actuació per a la reposició del servei en cas de fallides generals en el subministrament de gas natural.

c) Els procediments de control de les entrades i les sortides de gas natural cap a, o des del sistema gasós.

d) El procediment de gestió i d'ús de les interconnexions internacionals.

e) El procediment sobre les mesures a adoptar en el cas de situacions d'emergència i de manca d'abastament.

Article 22

Obligacions dels titulars d'autoritzacions per a la importació, la gasificació, el transport, l'emmagatzematge i la distribució del gas natural

Els titulars d'autoritzacions administratives per a la importació, la gasificació de gas natural líquat, el transport, l'emmagatzematge i la distribució de gas natural, tenen les obligacions següents:

a) Realitzar les seves activitats en la forma autoritzada i conforme a les disposicions aplicables, donant un servei regular i continu, amb els nivells de qualitat que es determinin i mantenint les instal·lacions en les condicions de conservació i d'idoneïtat tècnica adequades, seguint, si és el cas, les instruccions donades per l'administració competent.

b) Realitzar les adquisicions del gas natural necessàries per atendre les peticions de subministrament dels diversos consumidors.

c) Proporcionar a l'Administració competent la informació que s'estableixi reglamentàriament, amb el detall i la freqüència que es determinin.

Capítol III. Sistema de gasos líquats del petroli

Article 23

Subjectes que actuen en el sistema

Les activitats destinades al subministrament de gasos líquats del petroli són desenvolupades pels subjectes següents:

1. Instal·lacions de subministrament mitjançant xarxa:

a) Instal·lacions afectes a la xarxa bàsica:

En el règim previst en l'article 9 apartat 1 d'aquesta Llei.

b) Instal·lacions no incloses en la xarxa bàsica:

Les empreses subministradores.

Els titulars d'instal·lacions de subministrament de gasos combustibles, l'emmagatzematge, el transport i la distribució dels quals es troben situats en la seva totalitat dins de domini privat i no se subministren directament de la xarxa bàsica.

2. Instal·lacions de subministrament mitjançant envasos mòbils:

Les empreses subministradores.
Les empreses distribuïdores.

Article 24

Sistema de gasificació i xarxa bàsica de gasos líquats del petroli

1. El sistema de gasificació comprèn les instal·lacions següents: les incloses en la xarxa bàsica, les xarxes de distribució i altres instal·lacions complementàries. La gasificació de la xarxa bàsica es fa mitjançant gas propà o mescla de gas propà i aire.

2. Als efectes establerts en aquesta Llei, la xarxa bàsica de gasos líquats del petroli està integrada per:

a) Els gasoductes de gas propà o de mescla de gas propà i d'aire de pressió màxima de disseny superior a 4 bars.

b) Les plantes de gasificació de gas propà líquat o de gas propà i d'aire.

c) Les plantes d'envasat dels envasos mòbils.

d) Els emmagatzematges estratègics de gasos líquats del petroli.

e) Les connexions internacionals del sistema de gasificació amb altres sistemes exteriors.

3. Les xarxes de distribució comprenen els gasoductes amb pressió màxima de disseny igual o inferior a 4 bars i aquells altres que, amb independència de la seva pressió màxima de disseny, tinguin per objecte conduir el gas al consumidor des d'un gasoducte de la xarxa bàsica.

Article 25

Classificació dels consumidors

1. A efectes de la classificació dels consumidors s'aplicarà allò que disposa l'article 20 d'aquesta Llei.

2. La transmissió de la propietat del gas en la modalitat d'envasos mòbils s'entendrà produïda en el moment en què siguin lliurats al consumidor.

Article 26

Normes tècniques del sistema

1. El Govern aprovarà la normativa de gestió tècnica del sistema que tindrà com

a objecte propiciar el funcionament tècnic correcte del sistema i garantir la continuïtat, la qualitat i la seguretat del subministrament dels gasos líquats del petroli subministrats amb xarxa i la seva coordinació amb la xarxa bàsica de gas natural; es valorarà la conveniència de dissenyar i construir les instal·lacions compatibles per a la distribució de gas natural, així com la garantia del subministrament en la modalitat d'envasos mòbils.

2. La normativa de gestió tècnica del sistema ha de regular, com a mínim, els aspectes previstos en l'article 21 de la Llei per al cas particular dels gasos líquats del petroli.

Article 27

Obligacions dels titulars d'autoritzacions per a la importació, la gasificació, l'envasat, el transport, l'emmagatzematge i la distribució de gasos líquats del petroli

Els titulars d'autoritzacions administratives per a la importació, la gasificació, l'envasat, el transport, l'emmagatzematge i la distribució de gasos líquats del petroli, tenen les obligacions següents:

- a) Realitzar les seves activitats en la forma autoritzada i conforme a les disposicions aplicables, donant un servei regular i continu, amb els nivells de qualitat que es determinin i mantenint les instal·lacions en les condicions de conservació i d'idoneïtat tècnica adequades, seguint, si és el cas, les instruccions donades per l'administració competent.
- b) Realitzar les adquisicions dels gasos líquats del petroli necessàries per atendre les peticions de subministrament als diversos consumidors.
- c) Proporcionar a l'Administració competent la informació que s'estableixi reglamentàriament, amb el detall i la freqüència que es determinin.

Capítol IV. Subministrament de combustibles gasosos

Article 28

Subministrament

1. El subministrament dels combustibles gasosos el fan les empreses submi-

nistradores i/o distribuïdores en la forma que hagin estat autoritzades.

2. Els subministraments als consumidors, en règim de tarifa, es regeixen per un contracte de subministrament aprovat per decret de Govern, que pot tenir en compte la situació d'aquells que pel seu volum de consum o condicions de subministrament, necessitin un tractament contractual específic.

3. El subministrament als consumidors es regula per reglament tenint en compte, com a mínim, els aspectes següents:

- a) Les modalitats i les condicions de subministrament als consumidors.
- b) Els terminis en què es farà efectiva l'obligació del subministrament, les causes i els procediments de denegació, suspensió o privació.
- c) El règim de verificació i d'inspecció de les instal·lacions receptores dels consumidors.
- d) El procediment de mesura del consum mitjançant la instal·lació d'aparells de mesura i la verificació d'aquests aparells.
- e) El procediment i les condicions de facturació i de cobrament dels subministraments i els serveis efectuats.

Article 29

Obligacions i drets de les empreses subministradores i distribuïdores en relació amb el subministrament

1. Són obligacions de les empreses subministradores i distribuïdores, en relació amb el subministrament de combustibles gasosos, les següents:

- a) Atendre, en condicions d'igualtat, les demandes de nous subministraments de gas a les zones en què operin, i formalitzar els contractes de subministrament d'acord amb l'establert per l'Administració.

Les condicions i els procediments per a l'establiment de les preses i la connexió de nous usuaris a les xarxes de distribució s'han de regular per reglament.

- b) Procedir al mesurament dels subministraments en la forma que es determini per reglament, preservant-se en tot cas, la seva exactitud i l'accessibilitat als aparells corresponents, facilitant

el control de l'Administració competent.

c) Aplicar als consumidors la tarifa que correspongui.

d) Informar els consumidors sobre l'elecció de la tarifa més convenient per a ells, i sobre qüestions relatives al subministrament de gas.

e) Posar en pràctica els programes de gestió de la demanda aprovats per l'Administració.

f) Procurar un ús racional de l'energia.

g) Adquirir el gas necessari per al desenvolupament de les activitats.

h) Mantenir un sistema operatiu que assegurï l'atenció permanent i la resolució de les incidències que, amb caràcter d'urgència, poden presentar-se en les xarxes de distribució i en les instal·lacions dels consumidors a tarifa.

i) Realitzar les proves prèvies al subministrament que es defineixin reglamentàriament.

j) Realitzar les visites d'inspecció a les instal·lacions receptores existents, amb la periodicitat definida en els reglaments d'aplicació.

2. Les empreses subministradores i les distribuïdores tenen dret a:

a) Exigir que les instal·lacions i els aparells dels usuaris reuneixin les condicions tècniques i de construcció que es determinin, així com el seu bon ús i el compliment de les condicions establertes perquè el subministrament es produeixi sense disminuir o degradar la seva qualitat per als altres usuaris.

b) Facturar i cobrar el subministrament realitzat.

c) Sol·licitar la verificació del bon funcionament dels equips de mesura dels subministraments.

d) Sense perjudici de la responsabilitat que es deriva de les obligacions que corresponen a les empreses subministradores i distribuïdores de conformitat amb el previst en aquest article, els titulars de les instal·lacions receptores de gas o instal·lacions per al consum, són responsables del seu manteniment correcte en les condicions tècniques.

ques i de seguretat que resultin exigibles.

Article 30

Programes de gestió de la demanda

Les empreses subministradores i les distribuïdores, en coordinació amb els diversos agents que actuen sobre la demanda, poden desenvolupar programes d'actuació que, mitjançant una gestió adequada de la demanda de gas, millorin el servei que es presti als usuaris i l'eficiència i l'estalvi energètic.

Article 31

Qualitat del subministrament de combustibles gasosos

1. El subministrament de combustibles gasosos ha de ser realitzat per les empreses titulars de les autoritzacions previstes en aquesta Llei, de manera continuada quan així sigui contractat i amb les característiques que es determinin per reglament.

2. Per això, les empreses de gas, inclo-ses les empreses instal·ladores i les mantenidores, han de disposar del personal i els mitjans necessaris per garantir la qualitat del servei exigida per les reglamentacions vigents.

3. Les empreses de gas i, en particular, les empreses subministradores i distribuïdores, han de promoure la incorporació de tecnologies avançades en la mesura i per al control de qualitat del subministrament de combustibles gasosos.

4. Si la baixa qualitat de la distribució d'una zona és contínua, o pot produir conseqüències greus per als usuaris, o hi ha circumstàncies especials que poden posar en perill la seguretat en el servei de gas, el Govern establirà les directrius d'actuació, execució i posada en pràctica, que hauran de ser efectuades per les empreses subministradores o distribuïdores, segons correspongui, per restablir la qualitat del servei.

5. Si es constata que la qualitat del servei individual prestat per l'empresa és inferior a l'exigible, s'aplicaran les reduccions en la facturació abonada pels usuaris, d'acord amb el procediment reglamentari que es determini.

Article 32

Potestat inspectora

1. Els serveis competents del Govern han de disposar, d'ofici o a instància de part, la pràctica de totes les inspeccions i verificacions que siguin necessàries per comprovar la regularitat i la continuïtat en la prestació del subministrament, i també per garantir la seguretat de les persones i dels béns.

2. Les inspeccions a què es refereix el paràgraf anterior han de vetllar en tot moment perquè es mantinguin les característiques dels combustibles gasosos subministrats dintre dels límits autoritzats oficialment.

Article 33

Suspensió del subministrament

1. El subministrament de combustibles gasosos als consumidors solament es pot suspendre quan consti aquesta possibilitat en el contracte de subministrament, que no pot invocar problemes tècnics o econòmics que ho dificultin, o per causa de força major, o per situacions que es puguin derivar d'amenaques certes per a la seguretat de les persones o les coses, llevat del que es disposa en els apartats següents.

2. En el cas de subministrament a consumidors qualificats cal atènyer-se a les condicions de garantia de subministrament o de suspensió que s'hagin pactat.

3. Es pot suspendre temporalment el subministrament quan això sigui imprescindible per al manteniment, la seguretat del subministrament, la reparació d'instal·lacions o la millora del servei. En tots aquests supòsits, la suspensió requereix l'autorització prèvia de l'organisme competent i la comunicació als usuaris de la manera que es determini per reglament.

4. En les condicions que es determinin per reglament podrà ser suspès el subministrament de combustibles gasosos per xarxa als consumidors privats subjectes a tarifa quan hagin transcorregut dos mesos des que s'hagi requerit de manera fefaent el pagament, sense que aquest s'hagi fet efectiu. A aquests efectes el requeriment s'ha de fer per qualsevol mitjà que permeti tenir constància de la recepció per l'interessat o el seu represen-

tant, així com la data, la identitat i el contingut.

5. En el cas de les administracions públiques, transcorreguts dos mesos des que s'hagi requerit de manera fefaent el pagament, sense que aquest s'hagi efectuat, començaran a generar-se interessos que seran equivalents a l'interès legal del diner incrementat 1,5 punts. Si al cap de quatre mesos des del primer requeriment el pagament no s'ha fet efectiu, es podrà interrompre el subministrament.

6. En cap cas pot ser suspès el subministrament de combustibles gasosos per xarxa a aquelles instal·lacions, els serveis de les quals hagin estat declarats com a essencials. S'han d'establir per reglament els criteris per determinar quins serveis han de ser entesos com a essencials. Malgrat això, les empreses subministradores o distribuïdores poden afectar els pagaments d'aquells clients que tinguin subministraments vinculats a serveis declarats com a essencials en situació de morositat, a l'abonament de les factures corresponents a aquests serveis, amb independència de l'assignació que el client, públic o privat, hagi atribuït a aquests pagaments.

7. Una vegada realitzat el pagament del deute pel consumidor al qual s'hagi suspès el subministrament, aquest ha de ser reposat immediatament.

Article 34

Normes tècniques i de seguretat de les instal·lacions

1. Les instal·lacions de gasificació, emmagatzematge, envasat, transport i distribució de combustibles gasosos, instal·lacions receptores dels usuaris, els equips de consum, així com els elements tècnics i materials per a les instal·lacions de combustibles gasosos, han d'ajustar-se a les reglamentacions i les normes tècniques de seguretat industrial corresponents, de conformitat amb el previst en el títol IV d'aquesta Llei.

2. Les reglamentacions tècniques en la matèria han de tenir com a objecte:

a) Protegir les persones i la integritat i funcionalitat dels béns que puguin resultar afectats per les instal·lacions.

b) Aconseguir la regularitat necessària en els subministraments.

c) Establir les regles de normalització per facilitar la inspecció de les instal·lacions, impedir una excessiva diversificació del material i unificar les condicions del subministrament.

d) Obtenir la màxima racionalitat i el màxim aprofitament econòmic de les instal·lacions.

e) Augmentar la fiabilitat de les instal·lacions i millorar la qualitat dels subministraments de gas.

f) Protegir el medi ambient i els drets i interessos dels consumidors i usuaris.

g) Aconseguir els nivells adequats d'eficiència en l'ús del gas.

Sense perjudici de les autoritzacions restants regulades en aquest títol i als efectes previstos en aquest article, la construcció, l'ampliació o la modificació de les instal·lacions de gas requereixen l'autorització corresponent en els termes que es disposi per reglament.

Article 35

Cobertura de riscos

El Govern ha d'adoptar les mesures i les iniciatives necessàries perquè s'estableixi l'obligatorietat de la cobertura de riscos que, per a les persones i els béns, puguin derivar-se de l'exercici de les activitats regulades en aquest títol.

Capítol V. Règim econòmic

Article 36

Règim de les activitats regulades per la Llei

1. Les activitats destinades al subministrament de combustibles gasosos són retribuïdes econòmicament en la forma que es disposa en aquesta Llei amb càrrec a les tarifes, els peatges i els cànonns que determini el Govern i als preus abonats pels clients qualificats, si és el cas.

2. S'establirà per reglament el règim econòmic dels drets de connexió, de lloguer de comptadors i d'altres costos necessaris vinculats a les instal·lacions. Els drets que s'han de pagar per les connexions han de ser únics per tot el territori del Principat en funció del cabal màxim que se sol·liciti i de la ubicació del subministrament. Els ingressos per aquest concepte es consideren, a tots els

efectes, retribució de l'activitat de distribució.

Article 37

Criteris per a la determinació de les tarifes, els peatges i els cànonns

1. Les tarifes, els peatges i els cànonns han d'establir-se de manera que la seva determinació respongui en el seu conjunt als criteris següents:

a) Assegurar la recuperació de les inversions realitzades pels titulars en els períodes de vida útil d'aquestes inversions.

b) Permetre una rendibilitat raonable dels recursos financers invertits.

c) Determinar el sistema de retribució dels costos d'explotació de manera que s'incentivi una gestió eficaç i una millora de la productivitat que ha de repercutir en part en els usuaris i els consumidors.

d) No produir distorsions entre el sistema de subministraments en règim de tarifes i el sistema exclòs d'aquest règim.

2. El sistema per a la determinació de les tarifes, dels peatges i dels cànonns s'ha de fixar per períodes de quatre anys, i en l'últim any de vigència s'ha de procedir a una revisió i adequació, si és el cas, de la situació prevista per al pròxim període.

3. Les empreses que realitzin les activitats regulades en aquest títol, han de facilitar al ministeri responsable del departament competent, tota la informació que sigui necessària per a la determinació de les tarifes, els peatges i els cànonns.

Article 38

Tarifes dels combustibles gasosos

El Govern, mitjançant decret, a proposta del ministeri responsable del departament competent, ha de dictar les disposicions necessàries per a l'establiment de les tarifes de gas natural i dels gasos líquids del petroli per als consumidors finals i ha d'establir els valors concrets o un sistema de determinació i d'actualització automàtica. Les tarifes de venda als usuaris són úniques per a tot el territori, sense perjudici de les seves especialitats.

Article 39

Peatges i cànonns

1. El Govern, mitjançant decret, a proposta del ministeri responsable del departament competent, ha de dictar les disposicions necessàries per a l'establiment dels peatges i dels cànonns i n'ha d'establir els valors concrets, o un sistema de determinació i actualització automàtica.

2. Els peatges i els cànonns corresponents a l'ús de plantes de gasificació, envasat, emmagatzematge o xarxes de transport o de distribució, sense perjudici de les seves especialitats, són únics per a nivells de pressió i ús que es faci de la xarxa i de les característiques dels consums.

3. El procediment d'imputació de les pèrdues de gas natural en el seu transport i distribució s'ha de determinar per reglament, tenint en compte els nivells de pressió i les formes de consum.

Article 40

Cobrament i liquidació de les tarifes i dels preus

1. Les tarifes dels combustibles gasosos són cobrades per les empreses que realitzin les activitats de distribució de gas mitjançant la venda als consumidors, i s'ha de donar a les quantitats ingressades l'aplicació que sigui procedent, d'acord amb el previst en aquesta Llei.

2. El procediment de pagament que han de seguir els consumidors qualificats per a les seves adquisicions de gas s'ha d'establir per reglament. En tot cas els consumidors qualificats han d'abonar, a més, els costos derivats de les activitats necessàries per al subministrament dels combustibles gasosos i els costos de la diversificació i la seguretat de l'abastament, si és el cas, en la proporció que els correspongui.

Article 41

Liberalització dels preus

1. Quan la situació del mercat ho faci recomanable, el Govern pot acordar la liberalització total o parcial de les tarifes, dels peatges i dels cànonns regulats en aquest capítol.

2. Excepcionalment, el Govern pot establir els preus màxims de gas aplicables

a les vendes realitzades als consumidors qualificats, quan la manca del desenvolupament del mercat del gas o les situacions de domini del mercat ho facin aconsellable.

Capítol VI. Seguretat del subministrament

Article 42 *Seguretat del subministrament*

1. Les empreses subministradores han de mantenir unes existències mínimes de seguretat equivalents a trenta dies de les seves vendes fermes.

2. Les empreses distribuïdores han de mantenir unes existències mínimes de seguretat equivalents a quinze dies de les seves vendes fermes.

3. Els emmagatzematges fixos de gasos líquats del petroli no connectats a la xarxa bàsica, han d'estar dissenyats per emmagatzemar, com a mínim, l'equivalent a trenta dies del seu consum en ferm.

4. Aquestes obligacions poden complir-se per part del titular obligat, amb gas de la seva propietat o arrendant i contractant, si escau, els serveis d'emmagatzematge corresponents. El ministeri titular del departament competent pot incrementar, en funció de les disponibilitats del sistema, el nombre de dies d'emmagatzematge estratègic fins a un màxim equivalent a seixanta dies de vendes en ferm.

Article 43 *Control del Govern*

Els serveis competents del Govern poden inspeccionar el compliment dels requisits i de les condicions de seguretat i diversificació establerts en els articles anteriors, sol·licitant, si escau, tota la informació que sigui necessària.

Article 44 *Situacions d'emergència*

1. El Govern ha d'establir per a situacions d'emergència les condicions en què els obligats al manteniment poden fer ús de les reserves estratègiques de gas, a què es refereix aquest títol.

2. En situacions de manca de subministrament o en aquelles altres en què pugui estar amenaçada la seguretat de

les persones, els aparells, les instal·lacions o la integritat de la xarxa, el Govern pot adoptar en l'àmbit, amb la durada i amb les excepcions que es determinin, entre altres, alguna o algunes de les mesures següents:

a) Limitar o modificar temporalment el mercat del gas.

b) Establir obligacions especials en matèria d'existències mínimes de seguretat.

c) Modificar les condicions generals de regularitat en el subministrament amb caràcter general o referit a determinades categories de consumidors.

d) Sotmetre a autorització administrativa les vendes de gas per al seu consum a l'exterior.

e) Aplicar qualsevol altra mesura, que pugui ser recomanada pels organismes internacionals, dels quals el Principat d'Andorra formi part o que es determinin en aplicació d'aquells convenis en què es participi.

f) En relació amb aquestes mesures es determina, així mateix, el règim de retribució aplicable a aquelles activitats que es veiessin afectades per les mesures adoptades garantint, en tot cas, una repartició equilibrada dels costos.

Article 45 *Ocupació del domini públic, patrimonial i les zones de servitud pública*

1. Els titulars de la xarxa bàsica, definits en l'article 9 apartat 1 d'aquesta Llei i en els casos previstos en l'article 47, tenen dret a l'ocupació del domini públic, patrimonial i de les zones de servitud pública.

2. L'autorització d'ocupació concreta de domini públic, patrimonial i de les zones de servitud pública la dona l'organisme competent de l'administració pública titular d'aquells béns o drets.

3. Les condicions i els requisits que estableixin les administracions titulars dels béns i dels drets per la seva ocupació, han de ser en tot cas, transparents i no discriminatoris.

4. Sense perjudici de l'aplicació de l'assenyalat en els apartats anteriors, en les autoritzacions d'ocupació dels béns o

dels drets de titularitat local és d'aplicació el que disposi la legislació de règim local.

Títol III. Drets d'ocupació del domini públic, expropiació forçosa, servituds i limitacions de la propietat en la xarxa bàsica

Article 46 *Declaració d'utilitat pública*

1. Es declaren d'utilitat pública als efectes de l'expropiació forçosa i l'exercici de la servitud de pas les instal·lacions següents:

a) Les instal·lacions i els serveis necessaris per al desenvolupament de la xarxa bàsica de gas natural definits en l'article 19 d'aquesta Llei.

b) Les instal·lacions i els serveis necessaris per al desenvolupament de la xarxa bàsica de gasos líquats del petroli definits en l'article 24 d'aquesta Llei.

2. Els titulars de concessions, permisos o autoritzacions per al desenvolupament de les activitats esmentades o per a la seva construcció, modificació o ampliació d'instal·lacions necessàries, gaudeixen del benefici d'expropiació forçosa i d'ocupació temporal dels béns i dels drets que exigeixin les instal·lacions i els serveis necessaris, així com la servitud de pas i limitacions de domini, en els casos que calgui per a vies d'accés, línies de conducció i distribució dels combustibles gasosos, incloses les necessàries per atendre la vigilància, la conservació i la reparació de les instal·lacions.

3. Els titulars de concessions, permisos o autoritzacions esmentades a l'apartat anterior tenen la consideració de beneficiaris que preveu l'article 2 de la Llei d'expropiació, aprovada pel Consell General els dies 2 i 3 de setembre de 1993.

Article 47

Sol·licitud de reconeixement d'utilitat pública

1. Per al reconeixement de la utilitat pública de les instal·lacions a què es refereix l'article anterior, és necessari que l'empresa interessada ho sol·liciti, incloent-hi una relació concreta i individualitzada dels béns o dels drets que el sol·licitant consideri de necessària expropiació o ocupació.

2. La petició se sotmet a les prescripcions establertes en la Llei d'expropiació.

Article 48

Efectes de la declaració d'utilitat pública

La declaració d'utilitat pública porta implícita en tot cas la necessitat d'ocupació dels béns o l'adquisició dels drets afectats, i implica l'ocupació urgent als efectes del títol IV de la Llei d'expropiació.

Article 49

Servituds i autoritzacions de pas

1. Les servituds i les autoritzacions de pas, que s'estableixen conforme al que es disposa en aquest títol, graven els béns aliens en la forma i la magnitud que es determinen en aquesta Llei, i es regeixen pel que s'hi disposi, i també en les seves disposicions de desenvolupament i en la normativa a què es refereix l'article anterior.

2. Les servituds i les autoritzacions de pas inclouen, quan sigui procedent, l'ocupació del subsòl per instal·lacions i canalitzacions a la profunditat i amb les altres característiques que assenyalin els reglaments d'aplicació i les normes comuns.

3. Les servituds i les autoritzacions inclouen igualment el dret de pas i d'accés i l'ocupació temporal del terreny o d'altres béns necessaris per atendre la vigilància, la conservació i la reparació de les instal·lacions i de les conduccions.

4. Les condicions i les limitacions que han d'imposar-se en cada cas, per raons de seguretat, s'apliquen d'acord amb els reglaments i les normes tècniques que es dictin a aquest efecte.

Títol IV. Seguretat industrial de les instal·lacions, els equipaments i els aparells de gasos combustibles

Article 50

Determinació dels nivells de seguretat i de qualitat

Les instal·lacions de producció, gasificació, emmagatzematge, transport i distribució dels gasos combustibles, les instal·lacions receptores dels abonats i dels usuaris, els equips de consum, així com els elements tècnics i materials per a les instal·lacions de gasos combustibles, han d'ajustar-se a les normes tècniques de seguretat i de qualitat previstes en la Llei de seguretat i qualitat industrial vigent i en els reglaments que la desenvolupen.

Títol V. Infraccions i sancions

Article 51

Infraccions

1. Són infraccions les accions i les omissions que es tipifiquen en els articles següents.

2. Les infraccions establertes en aquesta Llei s'entenen sense perjudici de la responsabilitat civil, penal o de qualsevol altre tipus que pugui correspondre als titulars de les empreses que desenvolupen les activitats a què es refereixen.

Article 52

Responsables

1. Són subjectes responsables de les infraccions, les persones físiques o jurídiques que hi incorrin. En particular, es consideren responsables:

- a) El propietari, el director o el gerent de l'activitat en la qual es comprovi la infracció.
- b) El projectista, el director d'obra, si és el cas, i les persones que participin en la instal·lació, la reparació, el manteniment, la utilització o la inspecció de les activitats, els equips, els aparells i les instal·lacions, quan la infracció si-

gui conseqüència directa de la seva intervenció.

c) Els fabricants, els venedors o els importadors dels productes, aparells, equips o elements que no s'ajustin a les prescripcions reglamentàries.

d) Els organismes, les entitats i els laboratoris especificats en aquesta Llei, respecte a les infraccions comeses en l'exercici de la seva activitat.

e) Els propietaris d'equips, productes, aparells i instal·lacions, sotmeses a l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei que no compleixin les prescripcions reglamentàries per motius únicament imputables a ells.

f) Els propietaris d'equips, productes, aparells i instal·lacions sotmesos a l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei, del seu bon ús i conservació.

2. En cas d'existir més d'un subjecte responsable de la infracció, o si aquesta és producte de l'acumulació d'activitats de diferents persones, les sancions que s'imposin tenen entre elles caràcter independent.

3. Quan en aplicació d'aquesta Llei, dues o més persones resultin responsables d'una infracció i no sigui possible determinar-ne el grau de participació, són responsables amb caràcter solidari als efectes de les sancions que se'n derivin.

Article 53

Infraccions lleus

Constitueixen infraccions lleus aquelles infraccions de les disposicions d'aquesta Llei que no constitueixin infracció greu o molt greu.

Article 54

Infraccions greus

Són infraccions greus:

1. La realització d'activitats regulades en aquesta Llei o la construcció, l'ampliació, l'explotació o la modificació d'instal·lacions afectades a aquestes activitats sense la necessària concessió, autorització o inscripció al Registre corresponent quan sigui procedent o l'incompliment de prescripcions i condicions de les activitats que no tinguin la consideració d'in-

fracció molt greu conforme l'article anterior.

2. La interrupció o la suspensió injustificada de l'activitat que s'estigui realitzant mitjançant concessió o autorització.

3. La utilització d'instruments, aparells o elements subjectes a l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei, sense complir les prescripcions reglamentàries, les normes i les obligacions tècniques, que per raons de seguretat han de reunir els aparells i les instal·lacions afectats a les activitats objecte d'aquesta Llei quan no tinguin la consideració d'infracció molt greu conforme a l'article anterior.

4. La negativa injustificada a subministrar gasos combustibles als consumidors i usuaris als quals no siguin d'aplicació les tarifes aprovades.

5. L'incompliment de totes les obligacions formals que s'imposin a qui realitzi activitats de subministrament de gasos combustibles en garantia dels drets dels consumidors i usuaris.

6. L'incompliment de la normativa sobre existències mínimes de seguretat quan suposi una alteració significativa dels règims d'existències, quan no constitueixi infracció molt greu conforme a l'article anterior, considerat aquest incompliment en períodes mensuals.

7. Per a les empreses subministradores, regulades en aquesta Llei, qualsevol acció o omissió que comporti l'incompliment de les mesures relatives al subministrament establertes pel Govern.

8. L'incompliment de les instruccions donades pel Govern quan no en resulti un perjudici per al funcionament del sistema.

9. La negativa ocasional i aïllada a facilitar al Govern la informació que se sol·liciti d'acord amb l'establert en aquesta Llei.

10. Els incompliments reiterats en les obligacions de remissió d'informació i documentació.

Article 55

Infraccions molt greus

Són infraccions molt greus:

1. La realització d'activitats regulades en aquesta Llei o la construcció, l'ampliació, l'explotació o la modificació d'instal·lacions afectades a aquestes activitats, sense la necessària concessió, autorització o inscripció al Registre corresponent quan sigui procedent o l'incompliment de prescripcions i condicions que s'hi estableixen quan es posi en perill manifest les persones o els béns.

2. La utilització d'instruments, aparells o elements subjectes a l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei sense complir les prescripcions reglamentàries, les normes i les obligacions tècniques que per raons de seguretat han de reunir els aparells i les instal·lacions afectades a les activitats objecte d'aquesta Llei quan comportin perill o dany greu per a les persones o els béns.

3. La negativa a subministrar gasos combustibles als consumidors en règim de tarifa.

4. La negativa a admetre inspeccions o verificacions reglamentàries establertes en cada cas per l'organisme competent o l'obstrucció a la pràctica.

5. L'aplicació irregular de preus, tarifes o peatges regulats en aquesta Llei.

6. Qualsevol manipulació fraudulenta que tingui com a finalitat alterar el preu o la qualitat dels gasos combustibles o la mesura de les quantitats subministrades.

7. La realització d'activitats incompatibles d'acord amb el que es disposa en aquesta Llei.

8. L'incompliment de les instruccions donades pel Govern quan en resulti un perjudici per al funcionament del sistema.

9. L'incompliment de la normativa sobre existències mínimes de seguretat quan suposi una alteració significativa dels règims d'existències, considerat aquest incompliment en períodes mensuals.

10. Per a les empreses subministradores, regulades en aquesta Llei, qualsevol acció o omissió que comporti l'incompliment de les mesures relatives al subministrament establertes pel Govern.

11. La reincidència, dins el termini de tres anys d'una infracció greu que hagi comportat sanció ferma.

Article 56

Graduació de les sancions

Per a la determinació de les sancions corresponents es tenen en compte les circumstàncies següents:

a) El perill resultant de la infracció per a la vida i la salut de les persones, la seguretat de les coses i el medi ambient.

b) La importància del dany o el deteriorament causat.

c) Els perjudicis produïts en la continuïtat i la regularitat del subministrament als usuaris.

d) El grau de participació i el benefici obtingut.

e) La intencionalitat o la reiteració en la comissió de la infracció.

f) La reiteració en la comissió, en el termini d'un any, de més d'una infracció de la mateixa naturalesa, quan així hagi estat declarat per resolució ferma.

Article 57

Sancions

1. Les infraccions tipificades en els articles anteriors són sancionades de la manera següent:

a) Les infraccions lleus, amb multa màxima de 100.000 pessetes.

b) Les infraccions greus, amb multa des de 100.000 fins a 1.000.000 de pessetes.

c) Les infraccions molt greus, amb multa des d'1.000.000 fins a 10.000.000 de pessetes.

2. Quan a conseqüència de la infracció s'obtingui un benefici quantificable, la multa pot arribar fins al doble del benefici obtingut.

3. La quantia de les sancions es gradua atenent criteris de proporcionalitat i les circumstàncies especificades en l'article anterior.

4. La comissió d'una infracció molt greu pot comportar la revocació o la suspensió de l'autorització i la consegüent inhabilitació temporal per a l'exercici de

l'activitat per un període màxim de dos anys. La revocació o la suspensió la decideix el Govern.

5. L'aplicació de les sancions previstes en aquest article s'entén sense perjudici d'altres responsabilitats legalment exigibles.

6. Les sancions imposades per infraccions molt greus, una vegada fermes, han de ser publicades en la forma que es determini per reglament.

Article 58 *Multes coercitives*

El ministeri titular del departament competent, amb independència de les sancions que corresponguin, pot posar multes coercitives quan continuï la conducta infractora i en el cas de no atendre al requeriment d'acabament d'aquesta conducta.

L'import de les multes és com a màxim, la primera el 10% del valor màxim de la sanció prevista per la infracció comesa, la segona del 50% i de la tercera en endavant el 100% del valor màxim previst.

Article 59 *Procediment sancionador*

El procediment per a la imposició de sancions s'ajusta a la Llei del Codi de l'Administració i a aquells reglaments que la desenvolupin i siguin d'aplicació.

Correspon al director del departament competent la incoació del procediment.

Article 60 *Competència per imposar les sancions*

La competència per imposar les sancions recau, per a les infraccions molt greus i greus, al Govern. La imposició de sancions lleus correspon al ministre titular del departament competent.

Article 61 *Prescripció*

Les infraccions molt greus previstes en aquest títol prescriuen al cap de cinc anys de la seva comissió; les greus, al cap de tres anys; i les lleus, al cap d'un any.

Disposicions addicionals

Primera

El Govern, mitjançant decret, procedirà periòdicament a l'actualització de l'import de les sancions establertes en el títol V, tenint en compte les variacions dels índexs dels preus de consum.

Segona

Es reconeix a les empreses autoritzades en el moment de la publicació de la Llei al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra, el dret a continuar prestant el servei d'importació, d'emmagatzematge, de distribució i de subministrament en les condicions establertes en aquesta Llei i en els seus reglaments.

Tercera

Es crea un registre d'empreses subministradores, en el qual s'han d'inscriure les dades relatives a la forma jurídica, la composició de la propietat, el capital, l'inventari dels actius i el plànol de la xarxa de totes les que prestin el servei de distribució dins del Principat.

Quarta

Tota transmissió per actes entre vius de la propietat de les empreses concessionàries de la xarxa bàsica, o dels títols que representen part del seu capital, ha de notificar-se al Govern que, dins dels dos mesos següents, pot exercir un dret de tanteig sobre la transmissió projectada. En defecte de notificació, el Govern pot exercir un dret de retracte dins de l'any següent a la data en què tingui coneixement de la transmissió.

Cinquena

Quan l'incompliment de les obligacions de les empreses que realitzen les activitats i les funcions regulades en aquesta Llei pugui afectar la continuïtat i la seguretat del subministrament de gasos combustibles, a fi de garantir-ne el manteniment, el Govern pot acordar la intervenció de l'empresa corresponent, i adoptar les mesures corresponents.

A aquests efectes són causa d'intervenció d'una empresa els fets següents:

- a) La suspensió de pagaments o la fallida de l'empresa.
- b) La gestió irregular de l'activitat quan li sigui imputable i pugui donar lloc a la seva paralització.

c) La falta greu i reiterada en el manteniment adequat de les instal·lacions, que posi en perill la seva seguretat.

Sisena

La servitud de pas constituïda a favor de les xarxes bàsiques i les xarxes de distribució de gas, inclou aquelles línies i aquells equips de telecomunicació que poden circular per elles, tant si són per al servei propi de l'explotació dels gasos combustibles, com si són per al servei de telecomunicacions públiques i, sense perjudici del preu just que, si escau, pugui correspondre, si es grava aquesta servitud, i d'acord amb els criteris que s'estipularan en la llei a què fa referència l'article 3.1. de la present llei.

Setena

El consum mínim per obtenir la consideració de consumidor qualificat, d'acord amb el previst a l'article 20 és de mil tèrmies per hora (1.000 th/h), amb un consum anual no inferior a dos milions cinc-cents mil tèrmies (2,5 Mth).

L'equivalència entre el consum de propà en pes i el consum d'energia en tèrmies, es fixa en:

1kg de propà (PCS) = 11,9 th

Disposicions transitòries

Primera

Aquelles empreses subministradores que realitzen efectivament altres activitats distintes de les previstes en aquesta Llei, des d'abans de la seva entrada en vigor, queden exemptes de l'obligació de tenir per objecte exclusiu la distribució i el subministrament de gas combustible previstos a l'article 9.2 de la Llei, però hauran de procedir a la total separació de negocis i portar una comptabilitat i una gestió separada del negoci de gas combustible.

Segona

Les empreses que disposen d'autorització en el moment de la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei, disposen del termini d'un any per adaptar les seves activitats, els seus equipaments i les seves instal·lacions, a les condicions establertes per aquesta Llei i pels reglaments que la desenvolupen.

Tercera

El Govern ha de desenvolupar, com a mínim, els reglaments necessaris previstos en aquesta Llei en el termini màxim de sis mesos des de l'entrada en vigor de la mateixa.

Disposicions finals

Primera

Aquesta Llei entrarà en vigor al cap de quinze dies de la seva publicació al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Segona

El Reglament de gas aprovat pel Govern, en la sessió del dia 18 de desembre de 1996, roman en vigor en tot allò que no s'oposi a les prescripcions d'aquesta Llei, amb el nom de Reglament de seguretat de les instal·lacions de gasos combustibles, fins a l'aprovació dels nous reglaments que el deroguin, d'acord amb la Disposició transitòria tercera.

Casa de la Vall, 22 de juny del 2000

Francesc Areny Casal
Síndic General

Nosaltres els coprínceps la sancionem i promulguem i n'ordenem la publicació en el Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Jacques Chirac
President de la
República Francesa
Copríncep d'Andorra

Joan Martí Alanís
Bisbe d'Urgell
Copríncep d'Andorra

Llei de modificació de la Llei de l'impost de mercaderies indirecte

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 22 de juny del 2000 ha aprovat la següent:

Llei de modificació de la Llei de l'impost de mercaderies indirecte

Exposició de motius

La finalitat d'aquesta norma és modificar tres aspectes de la Llei de l'impost de mercaderies indirecte pel que fa al règim d'admissió temporal, a la codificació del tabac del capítol 24 de la Nomenclatura General de Productes reprès en l'annex 2 de la Llei de modificació de la Llei de l'impost de mercaderies indirecte, de data 4 de juny de 1998, i també a la codificació d'alguns productes de la posició 2710 de la Nomenclatura General de Productes represa en l'annex 6 de la Llei de modificació de la Llei de l'impost de mercaderies indirecte, de data 4 de juny de 1998.

En primer lloc, la present Llei introdueix una modificació pel que fa al règim especial d'importació temporal de béns al Principat d'Andorra desenvolupat, d'una banda, a l'article 6 de la Llei de l'impost de mercaderies indirecte, de data 21 de juny de 1991, que preveu una exempció d'impost sense condicions per als béns importats al Principat sota el règim d'importació temporal, i d'altra banda, el Reglament sobre les importacions temporals, de data 7 d'agost de 1975, imposa una taxa del 0,50% "ad valorem", en el moment de la reexportació, als béns d'equipament importats temporalment, i limita el temps d'estada al Principat d'aquests béns al període màxim d'un any.

Per tant, atès que el Codi de Duana, en el seu article 135, permet fer una distinció entre els béns importats amb exoneració total o parcial de drets, a fi d'harmonitzar la normativa vigent en la matèria amb les disposicions del Codi de Duana, ja que aquestes s'apliquen "mutatis mutandis" a les disposicions de fiscalitat interna; es promulga la present Llei, que aporta una modificació a la re-

dacció de l'article 6 de la Llei de l'impost de mercaderies indirecte, de data 21 de juny de 1991.

En segon lloc, d'acord amb l'evolució en l'organització dels intercanvis en matèria de tabacs en brut destinats a la fabricació industrial nacional i tenint en compte la necessitat d'una adequació dels productes del capítol 24 a les normes de la Nomenclatura Combinada de la Comunitat Europea, s'ha considerat necessària la creació de nous codis nacionals en el text vigent de la Nomenclatura general de productes al Principat i represos a l'annex 2 de la Llei de modificació de la Llei de l'impost de mercaderies indirecte, de data 4 de juny de 1998.

Finalment, com a conseqüència de les evolucions reglamentàries de la Comunitat Europea en matèria d'additius pel que fa a la posició 2710 de la Nomenclatura General de Productes represa a l'annex 6 de la Llei de modificació de la Llei de l'impost de mercaderies indirecte, de data 4 de juny de 1998, aquesta norma pretén adequar la codificació vigent al Principat a les evolucions reglamentàries esmentades.

Vista la Llei de l'impost de mercaderies indirecte, de data 26 de juny de 1991;

Vista la Llei de modificació de la Llei de l'impost de mercaderies indirecte, de data 4 de juny de 1998;

Article 1

L'article 6 de la Llei de l'impost de mercaderies indirecte, de data 21 de juny de 1991, queda redactat de la manera següent:

"1. Estan exemptes d'aquest impost les importacions de béns que es realitzin a l'empara dels règims especials de trànsit, dipòsit, perfeccionament actiu i transformació sota control duaner, en la forma i amb els requisits que reglamentàriament s'estableixin.

2. Quan la importació de béns es realitza a l'empara del règim d'admissió temporal, està exempta d'aquest impost sempre que no es tracti de béns d'equipament, de béns de producció o de béns de fabricació destinats a una utilització lucrativa o a l'execució de treballs de fabricació o de producció establerts reglamentàriament. En aquest cas, s'aplicarà